

ZIEMIA LUBELSKA

PISMO GODZIENNE.

Red. i Adm. Guber. № 8-Skrzynka pocz. № 50-Ad. tel. „Ziemia-Lublin“.

Cena prenumeraty
W Lublinie bez odnośnika: miesięcznie 1,40 hal., kwartalnie 4 kor., półrocznie 8 kor., rocznie 16 kor. z odnośnikiem miesięcznie 1,80, kwartalnie 5,20, półrocznie 10,40, rocznie 20,80, na prowincji: miesięcznie 2,60 hal., kwart., 7,50 h., półrocznie 15 h., rocznie 30 h.

Cena ogłoszeń
Wiersz pięci. lub jego miejsce każdorazowo. Przed tekstem 1 kor. 30 hal., wśród tekstu 2 kor. za tekstem 50 hal. Nekrologi 70 h. Na ostatniej str. 60 hal. W drobnych za wyraz 20 h. W dalsze adresowym 4 h. Zatrzaśnięci za zoo na prow. 2 h., w miejscu 1 h.

Warunki pren. do Niemiec Mies. 3 k., kw. 9. półrocz. 18, rocznie 36 kr. do Szwajcarii i Danji Mies. 3.50 h., kwart. 10.50 h. pół. 21 kr. rocz. 42 k.

W sprzedaży ulicznej „Ziemia Lubelska” poranna kosztuje 6 halercy popołudniowa 4 halercy.

REKOPISOW NIE ZWRACA SIĘ.

TEORANY.

Przesilenie rządowe na Węgrzech.

BUDAPESZT 23 5 (BK) Węgierskie Telegraficzne Biuro Korespondencyjne donosi: Jak słychać prezydent węgierskiego gabinetu ministrów hr. Tisza przedstawił królowi Karolowi projekt reformy prawa wyborczego. Kól

zastąpił sobie decyzję w tej sprawie. Od decyzji tej zależy dalsze pozostanie lub ustąpienie gabinetu.

Wczorajem hr. Tisza udał się do Wiednia, gdzie ma rano usłyszeć u króla audjencję.

O czem mówiono na ostatnich audjencjach u cesarza Karola?

WIEDŃ 23 5 (BK) Dzienniki donoszą: O przebiegu audjencji zachowują przywódcy parlamentarni ścisłe milczenie. Wszyscy panowie wyrażali się tylko, że audjencja miała bardzo serdeczny charakter i że omawiano otwarcie wszystkie kwestje polityczne i parlamentarne. Panowie chwalią jednomyślnie, że cesarz obeznany jest z wszystkimi kwestjami polityki wewnętrznej i zewnętrznej i wynieśli z audjencji wrażenie, że cesarz kładzie bardzo wielką wagę na uporządkowanie działania parlamentu i ułatwienie ekspedycyjne programu pracy parlamentu.

Jak się dowiadują dzienniki będzie dziś i jutro obradował z przywódcami partji prezydent ministrów Clam Martinic. Obrady będą się tyczyć ostatnich przygotowań do sesji parlamentu.

Polacy w austriackiej Izbie Panów.

WIEDŃ, 23 5 (BK). Oprócz byłego ministra Duży cesarz Karol mianował dożywotnimi członkami Izby Panów następujących Polaków: hrabata Aleksandra Berwińskiego, dr. Konstantina Teodora Dumbe, publicystę Stanisława Kozłiana, prof. Uniwersytetu krakowskiego Jerzego hr. Mycielskiego, marszałka krajowego Galicji Stanisława Nezabitońskiego, ziemianina Władysława Radyńskiego, komisarza rządowego miasta Lwowa dr. Tadeusza Rutowskiego, prof. uniw. dr. Stanisława Starzyńskiego i dyrektora galicyjskiego Banku kr. Jowego dr. Stępczowskiego.

Rosyjska Rada robotniczo-żołnierska panią sytuacji.

ROTTERDAM 23 5 (BK). „Times” donosi z Petersburga: Jakkolwiek duma nie jest roz-

wiązaną, odstąpiła władzę rządowi i nie odbywa więcej posiedzeń. Rada robotniczo-żołnierska stała się rzeczywistym parlamentem. Położenie na froncie płejszyło się przez to, że Brusilow, Gurko i Dragomilow pozostają na swych stanowiskach.

Powszechny kongres robotniczo-żołnierski w Rosji.

PETERSBURG, 23 5 (BK) Petersburska Agencja Telegraficzna donosi: Wydział Wykonawczy Rady robotniczo-żołnierskiej postanowił na dzień 14 6 zwołać powszechny kongres przedstawicieli wszystkich rad robotniczych i posłów żołnierskich oraz delegatów różnych organizacji wojennych.

Porządek dzienny kongresu zawiera między innymi następujące punkty: Wojna, obrona państwa, pokój, zagadnienia robotnicze i rolne, zgromadzenie konstytucyjne, polityka finansowa, sprawy aprowizacyjne, sprawy armji.

Komunikat niemiecki wieczorny.

BERLIN 23 5 (BK.) Komunikat urzędowy niemiecki donosi pod datą 22 5 wieczorem:

Z frontów nie donoszą o ważniejszych wydarzeniach.

Włościanie ziemi Radomskiej za regenturą arc. Karola Stefana.

Zebrań na wlecu włościańskim w Radomiu w dniu 20 maja 1917 roku przedstawiła wszystkich gmin pow. Radomskiego, w liczbie 450 (czteryście pięćdziesiąciu), jednogłośnie uchwałą następującą rezolucję: I. Żądamy bezzwłocznego powołania Regenta w osobie Arcyksięcia Stefana Karola z Żywca.

„DZIŚ OFIARA LOSU” (gm. hotelu Europejsk.)

II. — Utworzenia przez Regenta Rządu Polskiego i ministrów polskich, którzy bezzwłocznie rozpoczęli swoją działalność.

III. Utworzenia armji polskiej, która musi podlegać regentowi oraz rządowi polskiemu.

IV. Zwwołanie Sejmu Polskiego w Warszawie, na podstawie demokratycznej ustawy wyborczej, który to Sejm określi ostateczną formę ustroju państwa Polskiego.

V. Zniesienie granic okupacyjnych i zaprowadzenia jednolitej administracji polskiej w całym Królestwie Polskiem.

VI. Traktowania Królestwa Polskiego, jak Państwa niepodległego, a ludności jego, jako wolnej i niepodległej a nie ujarzmionej i podbitej.

VII. Zaprzestania wszelkich rekwizycji, wobec rozpaczalnej sytuacji w kraju.

VIII. Wolnego handlu artykułami spożywczymi.

IX. Zakazu wyrębu lasów.

X. Zmiany personelu żandarmerji i wykluczenie żandarmów niepolskiej narodowości.

Uchwałą powyższą mają obowiązek w czasie najbliższym przedstawić osobiście J. E. hr. Szeptyckiemu w Lublinie delegaci zebrania.

Los Legionistów z Królestwa wziętych do niewoli rosyjskiej.

(Od naszego sztokholmskiego korespondenta)

„Dziennik Kijowski” z 3 maja donosi:

Posel Harusewicz wystosował do rosyjskiego prezydenta ministrów ks. Lwowa, następujące pismo:

„W więzieniu kijowskim znajduje się 18 Polaków: J. Strzelecki, A. Opala, Z. Modrzewski, J. Konteczny, W. Cichoń, K. Starosta, D. Oberferszt, J. Ulanowski, S. Basakowski, L. Rachawski, L. Janowski, L. Jone, S. Baran, S. Góra, I. Rzeźnik, F. Bratek, T. Kalużyński i S. Kłca, którzy będąc rosyjskimi poddanymi wstąpili do polskich galicyjskich Legionów, mając nadzieję, że w ten sposób wejdą w skład przyszłej polskiej armji niepodległej i wolnej Polski.

W lipcu 1916 r. dostali się do niewoli i zostali skazani na dożywotnią katorgę. Wobec ogłoszenia przez Rosję aktu 17 (30) marca o niepodległości Polski, Rząd Tymczasowy może uznać, możliwe przystąpić do zasadniczego rozstrzygnięcia danego konkretnego i innych analogicznych wypadków w duchu ulżenia dotychczas skazańców.”

Powstanie „Centrum Narodowego” w Królestwie.

Korespondent „Nowej Reformy” donosi z Warszawy pod datą 20 maja.

Za Stronnictwem Polskiej Demokracji i Zjednoczeniem Ludowym, o których wystąpieniu z Rady Narodowej wczoraj donosiłem, wystąpiła też i Liga państwowości polskiej. Wczoraj zapadła na centralizacji Ligi jednogłośnie uchwała wystąpienia z Rady Narodowej. Już na zjeździe Rady narodowej dnia 3 b. m. przedstawiciel Ligi żądał wolnej ręki dla stronnictwa i zapowiedział rewizję stosunku do Rady Narodowej.—Wypadki, które między 3 cim b. m., a dałem wczorajszym w sferze polityki wewnętrznej Królestwa zaszły, były tego rodzaju, iż skłoniły zarząd Ligi do ostatecznego zerwania.

Równocześnie z opuszczeniem Rady Narodowej przez trzy stronnictwa aktywistyczne, dokonuje się konsolidacja centrum na platformie, jaka przeżytkowała przywódcom partji centrowych już w listopadzie z. r. W chwili, w której piszę, dokonuje się fuzja trzech stronnictw centrowych pod nazwą „Centrum narodowe”

W listopadzie z. r., bezpośrednio po proklamacji mocarstw, zanosiło się już na przetworzenie Ligi państw. polsk. w silną partję konstytucyjno-monarchiczną i istniała możność rozszerzenia ram partyjnych przez napływ elementów zarówno ze sfer włościańskich, mieszczańskich, jak ziemianńskich. Różne względy stały wówczas temu na przeszkodzie. Jednakowoż w międzyczasie przywódca centrum czasu na próżno nie tracił. Udało się dzięki wyteżonym staraniom zorganizować w Siroćwie Polskiej Demokracji powo-

odłam mieszczaństwa, a w Zjednoczeniu Ludowym silne zastępy włościańskie. Do centrum wówczas miało też należeć i „Stronnictwo Narodowe”, o charakterze ziemieńskim. Ostatnio jednak stronnictwo to pod wpływem pp. Zorowskiego i Targowskiego zagłospowało się w kierunku zbyt prawicowym, co mu nie przeszkodziło wejść w aliaż z C. K. N... W tych warunkach oczywista samo się z obozu centrowego wykluczyło. Jednak w stronnictwie tem panuje rozłam i silny ferment, więc liczyć się ono musi z tem, że liczni wybitni członkowie „Stronnictwa Narodowego” zeń wystąpią i połączą się z centrum.

Tak więc w skład „Centrum Narodowego” wejda trzy stronnictwa (L. P. P., Polska Dem., Zjedn. Lud.), ponadto liczne jednostki ze „Stronnictwa Narodowego” i wielkie rzesze obecnie bezpartyjnych, a już teraz objawiających tendencje zbliżenia się do centrum. Ponadto może centrum liczyć na silne poparcie Narodowego Związku Robotniczego, od dawna ideowo idącego w kierunku tych tendencji, które centrum wyraża.

O armię polską w Rosji.

(Od naszego korespondenta ze Sztokholmu).

„Gazeta Polska” (Moskwa) z 4 maja donosi:

Chorąży inż. Henryk Bągiński, redaktor „Wiadomości Wojskowych” w Kijowie podaje treść oświadczenia ministra wojny Guczkowa w sprawie armii polskiej.

„Delegacji Dywizji Strzelców Polskich—mówi chor. inż. Bągiński w odpowiedzi na interakcję w sprawie armii polskiej, minister wojny Guczkow oświadczył, że on sam jest od dawna przekonany całkowicie o konieczności armii polskiej, większość Rządu Tymczasowego również zdanie podziela — ostateczną jednak decyzję Rząd uzależnia od opinii społeczeństwa polskiego.

Liczne uchwały Polaków w Rosji przeciw tworzeniu armii polskiej po stronie rosyjskiej uważają niedwuznacznie, jaką jest opinia społeczeństwa polskiego.

Nawet Polacy, służący w armii rosyjskiej, oświadczają się przeciw samowolnemu tworzeniu armii bez porozumienia się z Rządem. „Eho Polskie” z 5 maja donosi, że przez siedem dni, od dnia 23 do 30 kwietnia, obradował w Rzeżycy zjazd delegatów Polaków wojskowych armii polskiej. Zjazd uchwalił rezolucję,

w której czyni utworzenie armii zależnym od decyzji Tymczasowej Rady Stanu w Warszawie.

Program nowego rosyjskiego ministra sprawa w zewnętrznych.

Z Petersburga donoszą: Minister spraw zagranicznych Tareszkzenko udzielił przedstawicielom prasy rosyjskiej rozmowy, podczas której powiedział: „Program nie jest krótki: Manowicie, możliwe szybkie przywrócenie pokoju, któryby nie miał na celu opanowania przemocą obcych obszarów, dalej pokój bez aneksji i odszkodowań, pokój zasadający się na prawie samopostanowienia ludów, pokój, który osiągnięty zostanie w ścisłej nierozdzielnej łączności z demokracją społeczną.”

Wolna Rosja, jak każdy kraj który przeżył wielką odmiadającą rewolucję, żywi głębokie idealistyczne pragnienia. Pierwszem jest zdanie, by całemu światu dać sprawiedliwy pokój.

Drugą sprawą jest wiadomość węzłów, łączących Rosję z demokracją państw sprzymierzonych. Armie sojuszników strzegą swemi bohaterскими wysiłkami rewolucję rosyjską przed tępą na zewnątrz.

Jedną kwestją zdaniem mojem wywołuje wśród licznych grup demokracji rosyjskiej napiętność; demokracja rosyjska obawia się bowiem, że jest związana starymi traktatami, służącymi celom wojennym. Dlatego domagamy się, by zawarte przez dawny rząd traktaty, zostały natychmiast ogłoszone. Lecz to równałoby się zerwaniu węzłów z sojusznikami, odesobnieniu Rosji. To byłoby początkiem pokoju odrębnego. I właśnie dlatego naród rosyjski odrzuca to z całą stanowczością, rozumie bowiem, że wojnę światową zakończyć musi tylko pokój całego świata.

Aby jednakże skutecznie cel osiągnąć, musi być wolą Rosji udowodnienie, że wiernie spełnia najważniejsze obowiązki wobec sojuszników; trzeba udowodnić, że Rosja rezygnuje z aneksji nie dlatego, że nie może ich osiągnąć, lecz ponieważ nie chce ich uzyskać. Obecnie dla obrony narodowej, niezawisłości i wolności, wchodzi w rachubę tylko czynna obrona.

Nieurzędowe rokowania pokojowe.

Członek parlamentu duńskiego i główny korespondent socjalno demokratycznej duńskiej prasy z Kopenhagi, Hans Nielsen, przesłał do dziennika „Fyns Social Demokrat” wiadomości do-

tyczące rokowań pokojowych, które pochodzą z najpewniejszych i bezpośrednich źródeł.

Nielsen zapewnia, że były nawiązane nieurzędowe układy o pokój, jednak rozchwiała się. Podjęto je atoli na nowo i to dzięki inicjatywie socjalnej demokracji. Jedyną przeszkodą jest Anglia.

Chce ona od Niemiec odstąpienia Helglandu, a zatem wyrzeczenia się przez nie panowania nad kanałem Kileńskim, wyciąga ręce po wielkie niemieckie porty północne. Ani Ameryka, ani Anglia nie będą w stanie utzymać wojennego tempa.

Wszystkie państwa Europy wzdychają do poźnienia kresu bezmyślnemu zbiorowemu mordowi.

„Przed pierwszym lipca — będziemy mieli pokój!” — twierdzi Nielsen.

Kronika.

+ O wydzierżawienie ogrodów. (I) Będąca na dobre sprawa wydzierżawienia ogrodów owocowych i warzywnych, o które gorączkowo dobijają się żydzi, pamiętni doskonałych zeszłorocznych interesów, nasuwa uwagę, że dbając o unarodowienie naszego przemysłu i handlu, powinniśmy raczej wydzierać każdą jego gałąź, a nie cdawać, w ręce obcych i wrogich nam żywiołów. Ogrodnictwo jest u nas dotąd mało wyzyskana gałęzią przemysłu, której nie umieliśmy wykorzystać sami, oddając rok rocznie ogrody w dzierżawę przeważnie żydom. A ten dział gospodarki, porowadzony umiejętnie, może przynieść poważne zyski. Popyt na owoce surowe, suszone, oraz różne przetwory owocowe coraz bardziej się zwiększa. To też właścicie-

le ogrodów, sami zajmujący się takowymi — a nie wydzierżawiający je żydom na spekulację — spełniają tym sposobem czyn obywatelski a jedno cześnie odnosi i dla siebie większe materialne korzyści. Ci zaś z pp. właściciele, którzy nie mogą sami zajmować się ogrodami, niech przynajmniej starają się wydzierżawiać takowe ogrodnikom Polakom.

+ Zarząd Polskiej Krajowej Loterii Klasycznej Rady Głównej Opiekuńczej (Warszawa, Jasna № 1), wobec szerzonych pogłosek, niniejszem podaje do powszechnej wiadomości, że nie ma nic wspólnego z Loterją na rzecz towarzystw (żydowskich) kulturalno- oświatowych, która się ogłasza pod nazwami: „Loterji Klasycznej w Polsce”, „Loterji 5 cio Klasowej”, „Nowej Loterii Krajowej” i t. p.

Bilety i plany Polsk. Lot. Kr. Kl. są zaopatrzone w pieczęć Rady Głównej Opiekuńczej.

+ Statystyka skonów. (I) W ubiegłym tygodniu zmarli w Lublinie ś. p.: Leokadja Wójcik, Jan Czyżyk, Katarzyna Paszczyk, Zofja Serwatowicz, Helena Wójcik, Katarzyna Chutkowska, Bronisława Bronica, Karol Tutakiewicz, Władysław Terczyk, Stanisław Gorajek, Władysław Ziółkiewicz, Bronisław Pietrak, Leokadja Fietko, Katarzyna Sitarz, Helena Burza, Wiktor Podlewaki, Katarzyna Szatan, Katarzyna Próchniak, Wincenty Warda, Paulina Zagozdoń, Kazimierz Mackowski, Łukasz Dzieszynski, Stanisław Kozaczuk, Marjanna Kuchta, Aleksandra Lrzemińska.

Czas odnowić prenumeratę na miesiąc Czerwiec.

CZYTAJ CIE

WYDANIE WYJĄTKOWE „PORANNE NUMERY „ZIEMI LUBELSKIEJ”

Przynoszące w Lublinie najwcześniej Komunikaty wojenne i wiadomości telegraficzne wierające artykuły polityczne i informacyjne, korespondencje, teljetony, drobne wiadomości bieżące oraz bogaty dział wiadomości miejscowych z Lublina i gub. Lubelskiej.

Ko- Podr. i Wydawca Daniel Siliwki.

Druk. „Ziemia Lubelskiej”, Gubernatorska 8.

Redakcja